

Utjeha psalma

Kao da sam iznutra sazdana od najtanjeg stakla. Lagani dodir težine, nelagode, grubosti ili sumnje i sva se raspadam u tisuću komadića. Razlamam se stalno, svakodnevno, a onda očajnička potraga za utjehom i sabiranjem. Listam stranice i panično čitam stihove psalama i tražim onaj koji će mi donijeti olakšanje, u kojem se zrcali moje stanje i moja čežnja za Bogom. Tražim riječ u kojoj ću prepoznati poruku Oca, osjetiti njegov spasonosni dodir i dobiti snagu da bih mogla dalje. I nalazim je, i ponavljam je bezbroj puta i kao da bih umrla bez nje. Uzimam psalme u ruke i čvrsto ih držim i ne usuđujem ih se odložiti. Nosim ih sa sobom iz kuhinje u sobu, iz sobe u vrt kao što dijete nosi svoju dekiću i pri tom mu se čini kako će se bez tog oslonca urušiti cijeli njegov svijet. Spasonosni psalmi, spasonosne riječi koje rastaču tjeskobu i beznađe i uporno te podsjećaju da nisi sam i da je Bog uvijek tu, za tebe, sa svojom beskrajnom ljubavlju, milošću i zaštitom.

